

Beddy Hovedpunktet. For saa vidt man herimod vil indvende: Ja, men der er andre Punkter, som ikke blive fuldstgjorte derved — det vil dog, naar der kom en Bane over Ruds-Beddy til Syderup, blive en temmelig lille Trekant eller Polygon, der vil komme til at ligge mellem disse tre Baner — skal jeg henvisse til, at for dette Tilfælde har Sorø Byraad, som ogsaa dets Underagende viser, erklæret sig villigt til at søge Koncession paa Anlæg af en Bane gaaende fra Sorø op imod Namose, til et Punkt, der hedde Bæde — jeg tror, at det ligger to Mil Nord paa — hvorved Odlandet saa yderligere vilde blive betjent. Sorø Byraad er villigt hertil, ikke saa meget fordi det sætter Pris paa dette Anlæg, som fordi det mener at kunne bringe det Offer. Jeg skal oplyse, at Sagen er Sorø saa vigtig, at det underhaanden er mig meddelt, at man i fornødent Fald vil bidrage 70,000 Kr. til en saadan Bane, hvilket for en saa lille By jo vilde være overmaade meget. Dette Hensyn er det altsaa, jeg her fremfører som Grund til at tage Spørgsmaalet om Retningslinien under fornyet Overvejelse. Der er endnu et andet Moment, som jeg vil fremdrage. I en anden Position paa Lovforslaget om de private Baner er der jo Tale om at forbinde Ods Herred ved en Jærnbane med det sjællandske Jærnbanenet. Der foreslaas nemlig en Bane fra Nykøbing til Solbæ. Hvis man nu vilde forlægge Statsbanen, kunde man muligvis dermed saa en mere afrundet og hensigtsmæssigere Forbindelse mellem denne Privatbane og det øvrige Jærnbanenet, idet man lod Banen gaa fra Nykøbing til Syderup. Man vilde derved saa, forekommer det mig, en ret smuk Jærnbaneordning. Man vilde fra alle de vestlige Byer i Sjælland have for det første Baner, som førte mod Njshøbenhavn og derigennem ogsaa til Helsingør osv., og man vilde dernæst opnaa Forbindelse mellem samtlige Baner; ved en Bane Nykøbing-Syderup-Slagelse-Næstved vilde man saa Forbindelse mellem disse Punkter og det sydlige Sjælland og Fjlsster. Det er disse Momenter, som efter min Mening kunde begrunde, at man tog Spørgsmaalet om Retningslinien under fornyet Overvejelse. Det er ikke min Mening, at jeg vil stille Forslag herom, hvis der viser sig meget stor Modstand derimod, thi da Regeringen, Landstinget og Folketinget have været enige paa dette Punkt, gaar jeg selvfølgelig ud fra, at en Forandring kun kan ske med Tilslutning fra samtlige Sider, og hvis man fra en Side bestemmer modjætter sig den her fremsatte Tanke, kan der derfor ikke være Tale

om at fravige den vedtagne Retningslinie. Jeg tror imidlertid, at man ved Gennemførelsen af denne Tanke kunde opnaa adskilligt og navnlig derved komme ud over et Strids-spørgsmaal paa et andet Lovforslag. — Hvad angaar Størrelsen af Tilskuddet til Værlev-Banen, skal jeg senere gøre et Par Bemærkninger derom, naar jeg udtaler mig om Nyborg-Ringe-Banen.

Forslaget om den sidst nævnte Bane foreligger jo nu væsentlig afvigende fra det her i Landstinget vedtagne Forslag, idet man i det andet Ting netop er gaaet imod de to Punkter, som der blev lagt særlig Vægt paa her i dette Ting. Overhovedet tør man jo nok sige, at stor Fortærlighed for en Bane fra Nyborg til Ringe har dette Ting ikke, og naar man dog i sin Tid gik ind der paa, var det af Hensyn til de to Punkter, paa hvilke Forandringer nu ere foretagne i det andet Ting, nemlig Tilskuddets Størrelse, dels den Forpagtningsafgift, som skulde svares af det sydfynske Jærnbaneselskab, naar det overtog Banen og drev den i Forbindelse med Ringe-Jaaborg Banen. Hvad angaar Tilskuddet, tror jeg, at det turde være ret betimeligt at komme noget ind paa, hvilke Regler man skal følge med Hensyn til Tilskuddet fra de interesserede Landsdele til Statsbanerne. Nu synes man i det andet Ting at ville fastsaa en aldeles bestemt Regel i saa Henseende, thi der ansættes et Tilskud af 40,000 Kr. til tre saa forskellige Baner som Helsingør-Banen, Værlev-Banen og Ringe-Banen. Den første er en Statsbane mellem to Punkter, hvor der allerede er en Statsbane, som Regeringen ikke anser for tilstrækkelig fuldstgjørende af Hensyn til den gennemgaaende Trafik, og derfor vil den anlægge endnu en Statsbane; den lægger saa megen Vægt derpaa, at skønt der kunde faas en Privatbane uden Udgift for Statskassen, vil den af Hensyn til den gennemgaaende Trafik ikke tillade, at Banen bliver privat. Men ved denne Bane, om hvilken det anses for givet, at den vil forrente sig, kræver man dog et Tilskud paa 40,000 Kr. pr. Mil. Dernæst er der Værlevbanen; den har væsentlig Betydning med Hensyn til den gennemgaaende Trafik; ogsaa der ansættes et Tilskud paa 40,000 Kr. Endelig er der Ringe-Nyborghanen, en Bane, der ikke har nogen som helst Interesse for den gennemgaaende Trafik, og som i Virkeligheden i det hele er en ren Lokalbane, ved den sættes Tilskuddet ligeledes til 40,000 Kr. Dette er Udtryk for, at man vil etablere et bestemt Princip, men et saadant er afgjort imod dette Tings Standpunkt. Til Be-